

II. Postavitev v prejšnji stan zoper zamudno sodbo (§§ 327 b, 391 od. 1, 409 kp.)

Če ugotdi sodišče I. stopnje prošnji za postavitev v prejšnji stan zoper zamudno sodbo, ob izrekanju nove sodbe ni vezano (§ 327 a) kp.) na načelo, označeno v § 327. Prav tako sodišče I. stopnje ni vezano na prepoved § 327, če sodišče II. stopnje ugotdi pritožbi zoper zavrnitev prošnje za postavitev v prejšnji stan zoper zamudno sodbo in vrne stvar sodišču I. st. (§§ 327 od. 4, 327 b, 391 od. 1, 409 kp.).

D. Prekršitev prepovedi reformacije in pejus (§§ 327, 358 od. 2, 371 št. 4 kp.) v procesualnem pogledu.

Prekršitev prepovedi reformacije in pejus se pobija z revizijskim razlogom po § 337 št. 3 kp. Zakon govori o prekršitvi te prepovedi izrečno v § 337 št. 3 kp., ki se tiče prekoračitve kazenske oblasti. Reformacija in pejus pa je podana, kakor je obrazloženo gori pod C a), tudi tedaj, če se spremeni odločba o kvalifikaciji (§ 281 št. 2 kp.) na obtoženčevo škodo. V takem primeru bi bila prav za prav podana prekršitev materialnega zakona po § 337 št. 2 kp. Take prekršitve pa v resnici ni, ker bi se dejanje moralo kvalificirati strože, če bi se dejanje subsumiralo pod pravilno določbo kazenskega zakona. Taka strožja (in materialno pravilna) kvalifikacija pa je ravno prepovedana po določbi § 327 kp.

Novi trgovinski zakon in javni notarji.

Dr. Ivan Grašič.

Novi trgovinski zakon kraljevine Jugoslavije z dne 28. oktobra 1937 (ntz.) je dodelil javnim notarjem mnogo izredno važnih poslov ter tako potrdil upravičenost obstoja javnega beležništva v naši kraljevini in potrebo, da se vpelje ta institucija tudi v onih krajih, kjer je sedaj še ni.

Vladno obrazloženje k § 194 ntz. izrečno ugotavlja, da ni treba govoriti v zakonu o drugih načinih posvedočne poslov kakor o onih po javnih notarjih, ker bo itak zakon o javnih notarjih (zb.) verjetno prej razširjen na vso kraljevino, še preden bo stopil v veljavo novi trgovinski zakon sam. Ker bo v doglednem času izšel tudi uvodni za-

kon, s katerim bo dobil obvezno moč ntz., je umestno, da pregledamo in premostrimo one določbe ntz., ki se nanašajo na poslovanje javnih notarjev.

I. Delniške družbe.

Po čl. 208 st. tz. je za sestavo in za vsebino družbene pogodbe (statuta) predpisana sodna ali notarska listina, po § 181 ntz. pa bodo morala biti pravila delniške družbe sestavljena v obliki notarskega zapisa (§ 52 oziroma 58 zb.). Razlika med obema določbama je znatna.

Po § 2 zb. je s skupnim imenom „notarske listine“ razumeti tri vrste listin, to je notarske zapise, notarske zapisnike in notarske posvedočbe (potrdila). Za notarske zapise o pravnih poslih ima zb. posebne določbe v prvem oddelku četrtega poglavja (§§ 52—83), za posvedočevanja činjenic in izjav, t. j. za notarske zapisnike in notarske posvedočbe pa posebne določbe v drugem oddelku četrtega poglavja (§§ 84—102). Iz teh določb je razvidno, da je z besedo „notarski zapisi (akti)“ razumeti samo v prvem oddelku četrtega poglavja zb. opisane notarske listine, ne pa tudi one v drugem oddelku četrtega poglavja navedene notarske zapisnike in notarske posvedočbe.

Po st. tz. se tedaj utegnejo sestaviti pravila ali v notarskem zapisu ali pa v notarskem zapisniku s posvedočbo sklepa ustanovne skupščine, po ntz. pa le v notarskem zapisu in je posvedočba sklepa ustanovne skupščine o vsebini pravil izključena, ker zakon izrečno predpisuje notarski zapis po § 52 zb. odnosno solenizacijo po § 58 zb. Le sklep skupščine delniške družbe oziroma družbe z omejeno zavezo o sestavi pravil družbe z omejeno zavezo oziroma delniške družbe pri pretvoritvi ene družbe v drugo družbo bo po § 483/2 in § 486/2 ntz. smel javni notar posvedočiti v notarskem zapisniku in v tem primeru ne bo potrebno, da se sestavijo nova pravila tudi še v notarskem zapisu. Po st. tz. ne zadostuje solenizacija zasebno napravljene družbene pogodbe,¹ ker se za sestavo in vsebino pravil zahteva izrečno ali oblika notarskega zapisa ali pa posvedočba sklepa skupščine o ustanovitvi družbe, medtem ko bo po ntz. taka solenizacija dopustna.

Glede potrjanja (solenizacije) zasebnih listin bi bilo pripomniti, da je solenizacija onih zasebnih listin o pravnih poslih, za katerih veljavnost je po § 52 zb. potreben

¹ Staub-Pisko: Komentar II. izdaja, 1. zvezek, stran 606.

notarski zapis, nedopustna (§ 58/1). Semkaj ne bo šteti samo pogodbe in pravna dejanja, ki so naštetá v § 52/1, temveč tudi pogodbe, ki so naštete v § 52 odst. 2 in 3 zb., tedaj tudi pogodbe o odpovedi na dedno pravico in pogodbe o kupu dediščine ter vse one pravne posle, za katerih veljavnost se zahteva po drugih zakonih, da mora sestaviti listino javni notar. Tako bo solenizacija po ntz. nedopustna v vseh onih primerih, kjer se za sestavo listine zahteva izrečno notarski zapis brez dostavka „oziroma § 58 zb.“.

Solenizacija bo tedaj po ntz. dopustna samo v primerih § 181/1 in § 418/1, to je samo takrat, kadar se bo ob ustanovitvi zahtevala solenizacija v zasebni obliki sestavljenih pravil delniške družbe ali družbe z omejeno zavezo, medtem ko v vseh ostalih primerih, ko zahteva ntz. notarski zapis, solenizacija dotične zasebne listine ne bo dopustna.

Sploh bo najboljše, da se solenizacija zasebnih listin, zlasti pa družbenih pogodb, kar največ opusti. Po javnem notarju potrjena zasebna listina ima po § 58 zb. sicer veljavo notarskega zapisa, vendar javni notar tako zasebno listino po §§ 35, 37, 56 in 57 zb. zelo težko preskusi, posebno če jo je sestavil „strokovnjak“, ter z napravo posebnega notarskega zapisa skrite nedostatke dosedanje zasebne listine ne more odstraniti.

Po § 13 delniškega regulativa je sklepanje o ustanovitvi delniške družbe in o končni ugotovitvi vsebine družbene pogodbe pridržano ustanovnemu občnemu zboru in morajo biti sklepi ustanovnega občnega zbora notarsko ali sodno posvedočeni, po ntz. pa bo treba še pred ustanovno skupščino zadostiti predpisom § 181 ter sestaviti pravila v obliki notarskega zapisa ali pa v privatni obliki sestavljena pravila pustiti po notarju solenizirati.

Morebitno pooblastilo za sestavo pravil v notarskem zapisu ali za solenizacijo pravil se bo analogno določbam § 194 ntz. moralo izrečno glasiti na ta posel, pooblastiteljev podpis pa bo moral biti overovljen in se bo pooblastilo moralo priložiti notarskemu zapisu.

Načrt pravil, ki ga bo po § 186 ntz. priložiti prošnji za dovolitev ustanovitve delniške družbe, ne bo treba sestaviti že v obliki notarskega zapisa, ker se bo vsebina pravil vsled zahteve oblasti utegnila še v marsičem spremeniti in ker besedilo načrta takrat še ne bo obvezno za vse delničarje.

Ntz. razlikuje simultansko in sukcesivno ustanovitev delniške družbe ter ima za vsako ustanovitev posebne pred-

pise (§§ 194 in 195), medtem ko st. tz. o kaki razliki med simultansko in sukcesivno ustanovitvijo delniške družbe molči; tudi delniški regulativ ne pozna take razlike in veljajo po st. tz. v obeh primerih isti predpisi. Družba z omejeno zavezo pa se more ustanoviti tudi po ntz. samo simultansko (§ 418/4).

1. Simultanska ustanovitev.

Delniška družba se bo po § 194 ntz. ustanovila simultansko na ta način, da bodo ustanovitelji sami ali skupno z drugimi osebami osebno ali po zastopniku ali da bodo samo druge osebe, bodisi v enem bodisi v več notarskih zapisih, brez javnega vpisovanja (na podstavi prospekta prevzeli vse delnice.

Po st. tz. se delniška družba ustanovi simultansko, če ustanovitelji sami prevzamejo vse delnice bodisi s podpisom posebnih podpisnic, bodisi s podpisom osnutka pravil samega.²

Za prevzemne izjave pri simultanski ustanovitvi delniške družbe bo tedaj po ntz. predpisana oblika notarskega zapisa, medtem ko st. tz. takih prevzemnih izjav ne pozna.

Ne bo treba, da bi vsi prevzemniki delnic podali svojo izjavo v enem samem notarskem zapisu, prevzemno izjavo bo podal vsak posamezen prevzemnik ali del prevzemnikov lahko tudi v posebnem notarskem zapisu.

Ako prevzemniki ne bodo prevzeli delnic v notarskem zapisu osebno, bodo morali biti zastopani po pooblaščenju, izkazanem s poverjenim posebnim, na prevzem delnic glasečim se pooblastilom, pooblastilo pa bo priložiti notarskemu zapisu (§ 194/1 ntz.). Prevzemniki delnic bodo morali v notarskih zapisih izjaviti, da so o ustanovitvi delniške družbe na podstavi sestavljenih pravil sporazumni (§ 194/1 ntz.). V primeru § 190 ntz., to je, če bodo s pravili dopuščeni stvarni vložki ali če bo delniška družba prevzela že obstoječe ali take naprave, ki se bodo šele naredile, ali druge imovinske predmete (ustanovne nabavke) ali če bodo za posamezne delničarje ali druge osebe dopuščene posebne koristi, povračila ali nagrade, bodo morali prevzemniki delnic v notarskih zapisih tudi izjaviti, da priznajo poročila ustanoviteljev in revizorjev (§ 194/1 ntz.).

Kolikor bo po družbenih pravilih skupščina volila družbine organe, se bodo prvi organi po ntz. lahko postavili tudi v notarskih zapisih (§ 194/2 ntz.). To pa ne samo v

² Škerlj: Pravila naših delniških družb, stran 12.

primeru, če se bodo vse delnice prevzele samo z enim notarskim zapisom, temveč tudi če se bo napravilo več notarskih zapisov o prevzemu delnic, ker zakon izrečno pravi: „se prvi organi lahko postavijo v notarskih zapisih, omejenih v odstavku 1.“

V vsakem notarskem zapisu o prevzemu delnic bo poleg navedenih izjav po § 194 odst. 3. in 4. ntz. navesti tudi še:

1. osebo, ki prevzema delnice, to je rodbinsko in rojstno ime (firmo, naziv), poklic in prebivališče prevzemnika,
2. število, vrsto in rod delnic, ki jih oseba prevzema,
3. za katero ceno prevzema oseba delnice,
4. kdaj in kje se izvrši vplačilo na delnice,
5. katere osebe so postavljene za družbine organe, če se postavljajo z notarskimi zapisi,
6. največji znesek ustanovnih stroškov, kolikor naj ti zadenejo družbo, če ta znesek ni ugotovljen že s pravili ali če se ne ugotovi na skupščini.

Na vsebino in obliko zahtevanega notarskega zapisa bo strogo paziti, ker bo po § 194/6 ntz. notarski zapis, čigar vsebina ali oblika ne bo ustrezala določbam ntz. ali (pravilno: in) zb., ničen. Tudi iz te določbe je sklepati, da bo po ntz. solenizacija prevzemnih izjav nedopustna in da bodo morale biti prevzemne izjave sestavljene edino le v obliki notarskega zapisa.

Delniška družba bo po § 194/7 ntz. simultansko ustanovljena, ko bo podpisan notarski zapis od vseh prevzemnikov, ali če bo več notarskih zapisov, ko bo podpisan oni notarski zapis, s katerim bo dovršen prevzem vseh delnic; če pa se bodo izvolili prvi družbeni organi na posebni skupščini in če se bo skupna višina stroškov ustanovitve ugotovila in odobrila na tej skupščini, bo družba ustanovljena z izvolitvijo organov in z odobritvijo stroškov.

Če se bo za ustanovitev potrebna dovolitev dala šele po ustanovitvi družbe in s pogojem, da se v pravila sprejmo spremembe ali dopolnitve, bo te spremembe ali dopolnitve sprejeti v pravila v dveh mesecih z notarskimi zapisi, s katerimi bodo osebe, ki so prevzele delnice, izrečno privolile v te spremembe ali dopolnitve (§ 194/8 ntz.). Tudi v tem primeru se bo lahko napravil en sam notarski zapis ali napravilo več notarskih zapisov. Ker je predpisana izrečno sestava notarskega zapisa, za tako spremembo ali dopolnitev pravil ne bo dopustna solenizacija po § 58 zb.

2. Sukcesivna ustanovitve.

Pri sukcesivni ustanovitvi delniške družbe po ntz. se bodo vse delnice vpisale ali se bo vpisalo določeno število delnic na podstavi oglasa; če pa se ne bodo vpisale vse delnice na podstavi oglasa, bodo po § 195/1 za prevzem ostalih delnic veljale smiselno določbe § 194, odst. 1., 3., 5. in 6. ntz. to je te ostale delnice bodo morali prevzeti brez javnega vpisovanja na podstavi prospekta v enem ali več notarskih zapisih z vsemi izjavami, ki so predpisane pri simultanski ustanovitvi delniške družbe, ustanovitelji sami ali skupno z drugimi osebami ali samo druge osebe.

Po § 198/2 in § 209/2 ntz. bo notarski zapis napraviti tudi, kadar bodo v primeru, če ne bodo v roku, določenem za vpis vse delnice, ki bodo ponujene za vpis, vpisane in pravilno plačane, ustanovitelji v 15 dneh po preteku roka za vpisovanje nevpisane in nevplačane delnice sami prevzeli ali vpisali. — Vpisati pa bodo smeli delnice v tem primeru samo oni ustanovitelji, ki so nekaj delnic že vpisali, ker bi drugače § 209/2 ntz. ne zahteval notarskega zapisa, drugi ustanovitelji, ki niso še nobenih delnic vpisali, pa bodo morali delnice prevzeti z notarskimi zapisi po § 194, § 195/1 ntz.

Po st. tz. se ustanovi delniška družba sukcesivno, kadar ustanovitelji ne prevzamejo nič ali ne vseh delnic, nego nameravajo celo delniško glavnico ali oni del, ki ga niso prevzeli sami, skupiti s tem, da izven njihovega kroga stoječe osebe podpišejo in tako prevzamejo celo delniško glavnico ali ostali del.³

3. Ustanovna skupščina.

Po ntz. bo otvoril ustanovno skupščino javni notar, ki ga bodo morali povabiti ustanovitelji (§ 204/4 ntz.). Javni notar bo moral na ustanovni skupščini sestaviti spisek navzočih vpisnikov in prevzemnikov delnic oziroma njih zastopnikov in ugotoviti, ali je predstavljan predpisni del osnovne glavnice in rodov delnic.

V kakšni obliki bo moral sestaviti javni notar ta spisek, v ntz. ni predpisano. Zadostoval bo navaden poseben seznam, v katerem bo javni notar navedel navzoče vpisnike in prevzemnike delnic oziroma njih zastopnike po rodbinskem in rojstnem imenu (firmi, nazivu) in prebivališču (sedežu) z označbo števila, vrste in roda po njih vpi-

³ Škerlj: Pravila naših delniških družb, stran 12.

sanih in prevzetih delnic in števila glasov, ki gredo vsakemu, ter ugotovil, ali je predstavljan predpisni del osnovne glavnice in rodov delnic; ta spisek bo podpisal samo javni notar.

Javni notar bo vodil skupščino samo do izvolitve predsednika, ki se bo pod vodstvom javnega notarja vršila takoj, ko bo ugotovil sklepčnost skupščine.

Po § 205/2 ntz. bo vodil zapisnik ustanovne skupščine javni notar sam in ne bo smel zapisnika voditi delničar ali več njih, ki jih bo odredil predsednik; ti bodo smeli voditi le zapisnike o drugih skupščinah (§ 281/4 ntz.). V tem zapisniku bo moral javni notar posvedočiti pravilnost sklica, zadosno udeležbo, ves potek skupščine, vse njeve sklepe, število glasov, danih zanje in proti njim, in izjavljene ugovore. Zapisnik o ustanovni skupščini bodo morali podpisati predsednik skupščine, oba preštevalca glasov, vsi ustanovitelji in javni notar.

Zapisnik bo sestaviti po predpisih § 99 zb. o posvedočenju sklepov glavnih skupščin. V zapisniku bo tedaj posvedočiti razen po § 205/2 ntz. predpisanih činjenic tudi dan in čas skupščine ter popisati vse, kar se je zgodilo, predlagalo in izjavilo vpričo javnega notarja, kolikor bo to važno, da se presodi pravilnost postopanja. Po čl. 51 pravilnika za izvršitev zakona o javnih notarjih (p. zb.) bo v takem zapisniku navesti tudi imena izvoljenega predsednika, izvoljenih članov upravnega in nadzorstvenega odbora in oseb s pravico glasovanja, ki bodo navzoče ali zastopane po pooblaščenju. Na zahtevo se bo morala ugotoviti tudi istovetnost predsednikova ali drugih oseb, ki bodo prisotne, ter navesti v zapisniku, kako je bila njih istovetnost ugotovljena (§ 99/3 zb.).

Enak zapisnik bo sestaviti tudi, če bo postavljena uprava po § 210/2 ntz. radi spremembe pravil vnovič sklicala ustanovno skupščino, odnosno pri ustanovitvi po § 194. ntz. vse prevzemnike delnic.

Po § 208/6 ntz. bodo morali ustanovitelji ali druge osebe, ako bodo hoteli, da se družba ustanovi, prevzeti na sami skupščini vse delnice tistih, ki so glasovali zoper ustanovitev in izjavili, da se nočejo udeležiti družbe kot delničarji. Istočasno bodo morali prevzemniki v roke prisotnega javnega notarja opraviti vsa dospela vplačila in podpisati oziroma popolniti vpisnice, javni notar pa bo vrnil vplačila in primerke vpisnic tistim, ki so umaknili svoje vpisne izjave. V tem primeru za prevzem delnic po ustanoviteljih

ali drugih osebah ne bo treba notarskega zapisa, temveč bo zadostoval že samo podpis oziroma popolnitev vpisnic.

O opravljenih vplačilih ter o vrnitvi vplačil in primerkov vpisnic ne bo napravljati zapisnikov in potrdil po § 123 zb., temveč bo zadostovalo, da bo javni notar opravo vplačil ter vrnitev vplačil in primerkov vpisnic navedel in potrdil kar v skupščinskem zapisniku samem.

St. tz. navedenih določb nima, le delniški regulativ odreja v § 13, da je določbe o načinu sklica, sklepčnosti in sklepanja ustanovnega občnega zbora, o vodstvu predsedstva pri tem zboru in o predmetih, ki se naj pridržijo sklepanju tega občnega zbora, navesti v pravilih delniške družbe in da morajo biti sklepi ustanovnega občnega zbora notarsko ali sodno posvedočeni.

4. Skupščina.

Po § 260 ntz. bo smela skupščina brez predpisanega sklica in postavitve na dnevni red razpravljati in sklepati o vseh predmetih, ki se bodo tikali družbe in o katerih naj odloča skupščina, tudi na sestanku, na katerem bo predstavljana vsa osnovna glavnica, kolikor se nihče od prisotnih ne bo uprl; če bo imela družba delnice na prinosnika, bo smela zborovati samo v prisotnosti javnega notarja, ki bo sestavil zapisnik po predpisih § 99 zb. in § 281 ntz.

Imetniki delnic na prenosnika se bodo smeli skupščine udeležiti, če bodo položili delnice pri družbi odnosno, če bodo to pravila dopuščala, pri kakem javnem notarju ali pri kaki domači kreditni ustanovi. Položba pri javnem notarju pa bo nadomeščala položbo pri družbi samo, če bodo navedene številke in rod delnic in če se bo javni notar izrečno zavezal, da bo naznanil spremembe glede položnikov in števila položenih delnic (§ 261/3 ntz.).

O takem pogodu bo napraviti zapisnik po § 121 zb. V tem zapisniku bo tedaj navesti razen številke in roda prevzetih delnic tudi kraj in čas prevzema, rodbinsko in rojstno ime, poklic in domovališče onega, ki je listino predal, označbo položene listine, v kakšen namen je bila položena in komu naj se izroči; zapisnik bosta morala podpisati oni, ki bo listino predal, in javni notar, ki bo pritisnil na zapisnik tudi svoj službeni pečat in ki bo vpisal zapisnik v občni poslovni register. Za izrečno zavezo radi sporočila vsake spremembe bo zadostovala navadna pismena ali tudi ustna izjava javnega notarja.

Delničar, ki bo glasoval proti sklepu za podaljšavo trajanja družbe, za spremembo predmeta podjetja ali za spojitev, kakor tudi delničar, ki bo z javno ali s pristojno poverjeno listino dokazal, da se ni mogel udeležiti in glasovati na skupščini, bo smel po § 276/5 ntz. svoje delnice ali začasnice dati v 15 dneh od objave sklepa družbi na razpolago, da jih proda; če pa bodo delnice ali začasnice že izdane, pa jih bo moral istočasno položiti po predpisih § 261/5 ntz. to je pri družbi ali pri javnem notarju ali pri kaki domači kreditni ustanovi. (Konec prih.)

Književna poročila.

Leitner Alfred: Uvod u studij poreskog prava. Samozaložba. Zagreb 1959. Str. 399.

Knjiga pomeni prvi, in to uspel poskus sistematske razlage celokupnega našega veljavnega davčnega prava. Isti predmet je pisec obravnaval še v nekem drugem svojem delu, dosti obsežnejšem, a doslej neobjavljenem, čigar prvi, splošni del vsebuje davčnopravno sistematiko, drugi, posebni del pa sumaren oris poedinih naših davčnih institucij in norm. Pričujoči „Uvod“ je nekak sežet prvi del omenjenega rokopisa. Služil naj bi kot kažipot v „labirintu“ naše pozitivne davčne zakonodaje. Pri razporeditvi in obdelavi tvarine se pisec oslanja pretežno na novejšo nemško literaturo, ki je nastala po uzakonitvi enotne Reichsabgabenordnung l. 1919. Avstrijsko pravo in literaturo upošteva mnogo manj, čeprav je naš davčni sistem, zlasti v neposrednih davkih, dokaj bližji avstrijskemu (češkoslov., madžar.) nego nemškemu. Vendar pa naloga, kakršno si je pisec postavil, ni morda zgolj v aplikaciji kakih izposojenih vzorcev in tujih shem. Vsak davčni sistem je problem zase in zahteva posebni svoj, dejanskemu ustroju prilagojeni način reševanja. Težave še rastejo, čim bolj se kak zakonodavec v svojih formulacijah oddaljuje celo od priznanih finančnoteoretskih nauk. Treba je torej kritičnega duha, da se prikladnost tujih meril pravilno presodi, ne gre pa tudi ne brez neke samostojnosti in iznajdljivosti, kadar tuja pomoč odreče. Vse te lastnosti pisec ima. Obvlada dobro i davčno pravo i finančnoteoretske dogme, ki jih za svoje namene spretno uporablja, razpolaga pa tudi s potrebno erudicijo v civilnem in v javnem, posebno upravnem ter kazenskem pravu, da je mogel pokazati odnose davčnega prava do teh gran in napraviti razne primerjave.

Knjiga obsega tri dele; v njih je na razmeroma tesnem prostoru nabrano in znanstveno predelano toliko gradiva, da mi je vsebino možno navesti le v glavnih obrisih. Prvi, „osnovni“ del, sestoječ iz dveh poglavij, prične z razlago nekaterih osnovnih pojmov, ki so nujen temelj vsej znanosti o davkih. Tako predvsem davčni pojem sam. Tu se razlagajo razni opredelilni vidiki: finančnoteoretski in pravni in pri letem zopet legalni ter pravnoznanski. Po nadrobni kritiki nemške legalne definicije in ugotovitvi potrebnih pojmovnih znakov podaja pisec še svojo pravnoznansveno opredelbo našega davčnega pojma. Vanj mu spadajo neposredni davki z davki na poslovni promet in na luksus, potrošnine in carine, izločene pa so po nemškem načinu vse davščine, ki se pri nas ne glede na finančnoteoretsko kvalifikacijo pobi-